

mente vedblivende, at jeg skyldte at give Forklaring om alle Detailler Laanet vedrørende her i Salen. Jeg maa vedblivende svare, at alle detaljerede Oplysninger angaaende Forholdene inden Laanet og Forholdene med Laanet har jeg givet i begge Tings Finansudvalg, baade med Hensyn til det midlertidige Laan og med Hensyn til det projekterede Laan, og det vilde være rimeligt, om det ærede Medlem fik sin Kundskab om disse Sager fra ærede Meningsfæller. Nu har jeg ganske vist hørt, hvad jeg ikke var saa klar over før, at det ærede Medlem staar udenfor Højregrupperne og udenfor alle Grupper her i Tinget; maaske det ærede Medlem ikke har et eneste Medlem, han i Fortrolighed kan henvende sig til, og det kan jeg beklage, at det ærede Medlem staar alene, skønt den, der staar alene, jo skal være stærk, hvad jeg nu ikke er sikker paa gælder det ærede Medlem. Men hvis det ærede Medlem vilde henvende sig til mig personlig, mener jeg, at jeg skylder ham som Rigsdagsmand at give ham alle de Oplysninger, han kan ønske i denne Sag, under Diskretion naturligvis, den samme Diskretion, som jeg mener, man kan vente af Finansudvalget, men som jeg ikke mener, man behøver at forlange, da det er givet, at dette bevarer en saadan Diskretion. Men hvis det ærede Medlem virkelig mener, at der er noget skjult for ham, som han trænger til at faa at vide, saa er jeg villig til at give ham Oplysninger, hvis han vil søge mig, vi kende dog hinanden som Rigsdagsmænd og Kolleger. Men her i Salen anser jeg det som en Pligt at tie stille, ikke at give nogen som helst Oplysning herom, fordi jeg tror, at jeg vilde skade adskillige Interesser ved at gøre det.

Det ærede Medlem har ment, at Bankerne føle sig forurettede af den nuværende Regering og af det nuværende Finansministerium; det ærede Medlem tager aldeles fejl. For det første skal jeg sige, at det ærede Medlem har intet Bevis for denne Sætning. Det er blevet oplyst af den højtærede Konseilspræsident, at man ved det midlertidige Statslaan viste en vis Uafhængighed overfor de københavnske Banker, og saa spørger det ærede Medlem: Blev der ikke gjort et Tilbud fra de københavnske Banker? Ja, men selv om der blev gjort et Tilbud, der ikke blev antaget, ved jeg dog ikke, hvorfor man ikke bag efter maa sige, at man viste en vis Uafhængighed overfor Bankerne. Det ærede Medlem mener, at det vil hævne sig

frygteligt for os, at vi den Gang kom udenom Bankerne, og mener, at man ogsaa ved det projekterede Laan paa en Maade kom udenom Bankerne, at Hævnen saaledes er begyndt og vil blive endnu værre. Det ærede Medlem er en Art Kassandra, der spaar de skrækeligste Ting, som skal komme over vore Hoveder. Men jeg vil sige, at jeg frygter dem ikke med mit Kendskab til Bankerne, skønt det ikke er stort, for jeg har aldrig haft med nogen Bank eller Forretning at gøre, før jeg blev Finansminister. Det ærede Medlem hentydede til, at jeg kendte mere til Banker end han, men jeg maa sige, at jeg er i den Retning lige saa blottet for Kendskab som det ærede Medlem, jeg har aldrig søgt en Bank, aldrig talt om Forretninger med en Bankdirektør, før jeg blev Finansminister, saa jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem hentyder til. Men jeg vil sige: Naar Banker kunne gøre Forretninger, saa gøre de Forretninger, det er den rimeligste Ting under Solen, og at Bankerne skulde være blevne saa fornærmede paa den nuværende Regering, at de ikke ville gøre Forretninger med denne eller en kommende Regering om Statslaan, det behøver det ærede Medlem ikke at frygte. Det ærede Medlem kan være ganske rolig, et saadant Forhold vil ikke indtræde, saa grufulde Spaadomme vil jeg derfor møde med et lyst Sind. Det ærede Medlem forlanger jo muntre og lysere Farver af mig, jeg kan berolige det ærede Medlem i saa Henseende. Det har altid været Sæd i Danmark, at Staten gjorde Forretning med Bankerne, og det vil vedblive at være Tilfældet uden Hensyn til, hvad der er sket under den nuværende Regering.

Men, som sagt, jeg skal staa til det ærede Medlems Disposition, hvis det kan trøste ham. Jeg synes, han har været lidt mismodig i disse Dage. Han var ogsaa lidt mismodig — jeg tror, det var i Gaar —, da vi talte om Metersystemet, om Øltøndernes Overgang fra Pottemaal til Metermaal. Jeg vil trøste ham med den ene Ting, at hvordan det end gaar, saa kan dog tomme Tønder buldre lige saa meget i Fremtiden efter Metersystemet som hidtil efter Pottesystemet.

Jeg har saa en kort Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Han kom tilbage til, at denne Regering havde ikke handlet aabent og ærligt ved ikke straks at sige, hvorledes den stillede sig til Forsvarslovene — jeg tror, det var saadan, det ærede Medlem udtrykte sig.